

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Cur dicuntur saluati credentes Alchoran, & quod gladius est magister. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

Postquam Mahumet uidit se deficere in ueritate, & mendacia quæ ex testa-
mento & euangelio allegabat, rudī ignorantī populo non posse diu occulta
ri, Christianis & Iudæis hoc uerum negantibus, cum nec in ambobus nec in altero
librorum allegatorum mentio fiat aut nominetur Machumet, ad arma se tran-
silit, & populo dixit: Iussit deus gentes me gladio expugnare, donec testificen-
tur, quod non est Deus nisi deus, & quod ego sum nuncius eius. Quod si hoc fece-
rint, confestim saluabunt sanguinem & pecuniam suam. Terrore igitur percussī
multi mandato paruerunt, & salui facti sunt à sanguinis effusione, & rapina, &
nominabantur saluati seu Musselmanni. Et attende, quomodo sæpe se solum na-
tium Arabum nuncium, qui prius prophetam non habuerunt, asserit. Deinde
generaliter dicit in cap. Prophetarū, deum dicere: Non misimus te nisi ad uniuersam
gentem: in hoc, ut in alijs, contradictionem Deo suo tribuens. Et demum
postquam multi accesserunt, dimisso quod esset nuncius Dei, fecit præconisari.
Quicumque dixerit, non est deus nisi Deus, intrabit paradysum. Et ut Arabes ser-
uare dicuntur, tunc intentio Machumet erat, confessionem faciens paradysum
intrare, etiam si fornicatus, latrocinatus, & alia peccata fecisset, quia fides
saluaret. Deposuit igitur mandato Dei sui Capite LXXI. de titulo lega-
tionis nomen Dei. Sic enim ibi scribitur: Ut uerax comproberis, non te nisi nun-
cium tantum dicas. Sic Machumet, qui se dei nuncium nominauit, reprehensive
à Deo suo, se solum nuncium dicere debet. Et quia non est illi uisum quod conue-
niret intentioni præconisari, non est Deus nisi deus, & Machumet nuncius: ideo
dimisit totum de nuncio. Sic ad eos uenientes, per eleuationem unius digiti pro-
fessionem unius dei faciunt, quod dicunt sufficere. Est igitur ultima resolutio pro-
bationis omnium quæ in Alchoran leguntur, gladius. Sic enim in Cap. propheta-
rum, in Alchoran scribitur de Machumet: Dixisti somnia, & blasphemias cō-
cinnasti, uel forte poetizas. Venias saltem cum miraculo uno, quemadmodum
nuncij priores. Respondit: Destruimus, inquit deus, ciuitates ante eos quæ nō
crediderunt. Nec etiam uos miraculis crederetis, nisi per gladium. More suo
Deum iussisse dicens, uiolentiam hominibus inferri. Faciens Deum, quem sæ-
pissime scribit coactionem & uiolentiam talem sibi inhibuisse, mutabilem, ua-
rium, & mendacem. De quo post hoc subiungitur.

QVOD DEVS ALCHORAN, VIDEATVR DEVS
absolutus: & Deus alius, de quo loquitur, rebus sit immersus.

Cap. IIII.

Nunc inquiramus quis sit deus Alchoran. Nam ait sic Deus Mahumet cap.
XXIII. Nos item hominem de terra & luto (diabolo prius ex igne pesti-
fero creato) plasmuimus: cū me plasmaturū hominem de luto, & eidem animæ
meæ portionem insufflaturū, angelis intimaui. Et Cap. XXVI. Perquirentibus
cuius sit anima, dic, dei, qui tibi nō nisi paucā inde sapientiā tribuit. Et XXX. cap.
ubi de Ioanne Zachariæ loquitur, dicit deus, quod animā suā uentri matris in-
sufflauit, & illā filiūq; suū manifestū miraculū fecit. Cap. XXXI. ait: Deus homi-
nem de luto plasmauit, posterosq; suos ex humore fragili, eidemq; de suo spiritu
insufflans. Et Cap. XLVII. Deus dixit angelis, se facturum hominem de luto.
Illi itaq; q̄ optime cōposito, de nostro spiritu insufflauimus, eidemq; iussu nostro
præter Beelzebub recedentem & incredulū omnes angeli se humiliabant. Qui
quæsitus cur in deum insurgeret, nolens se humiliare, respondit: Ego quidē ig-
neus,